

obchodem, ať již na straně věřitele, nebo rukojmího neb obou. Tu platí čl. 317 odstavec první obch. zák., dle něhož se při obchodech pro smlouvu nevyžaduje písemného vyhotovení aniž jinakých formalit. Na tomto ustanovení nebylo nic změněno novelisací Šu 1346 obč. zák., poněvadž dle druhého odstavce čl. 317 obch. zák. mají výjimky z pravidla, vysloveného v prvním odstavci, místa jen potud, pokud jsou obsaženy v obchodním zákoníku. Poněvadž pak žalobce, jak patrně z výsledků provedeného řízení, zejména z údajů obou stran, v době, kdy žalovaný se zaručil za dluh firmy L. a B., byl obchodníkem, byla rukojemská smlouva dle čl. 273 a 274 obch. zák. alespoň na jeho straně obchodem, a proto nebylo k její platnosti třeba formy písemné. Je-li však rukojemská smlouva platnou, ručí žalovaný dle dotčeného již čl. 281 odstavce druhý obch. zák. za celý dluh rukou společnou a nedílnou s hlavním dlužníkem, firmou L. a B., a bylo mu odvolacím soudem právem uloženo zaplacení tohoto dluhu.

Čís. 2308.

Znamenání firmy na směnce musí odpovídati jejímu zápisu v obchodním rejstříku.

(Rozh. ze dne 20. února 1923, Rv II 102/23.)

Směnečným platebním příkazem uloženo firmě Žofie H-ová a Kateřině F-ové ml. jako příjemkám směnky zaplatiti směnečný dluh. K námitkám obou žalovaných procesní soud první stolice platební příkaz ohledně firmy Žofie H-ové zrušil, ohledně Kateřiny F-ové ponechal v platnosti. Odvolací soud rozsudek ohledně firmy Žofie H-ové zrušil. Důvody: Odvolací soud má za to, že firma Žofie H-ová není směnečně zavázána, a to proto, jelikož na směnkách není jejího podpisu. Dle výtahu z obchodního rejstříku zastupují obě společnosti, totiž Kateřina F-ová st. a Kateřina F-ová ml. firmu: »Žofie H-ová, obchodnice v U.« každá samostatně tím způsobem, že pod znění firmy se podepíše jedna nebo druhá společnost a sice: »Kateřina F-ová st.« nebo »Kateřina F-ová ml.« s dodatkem »společnice«. Soud první stolice uznává, že, podepsala-li Kateřina F-ová ml. svou rukou i Kateřinu F-ovou st. na směnkách, není to správným znamenáním firmy a že místo tohoto jména tam mělo státi správně slovo »společnice«. Přes to má soud první stolice za to, že podpisem Kateřiny F-ové ml. pod znění firmy jejím vlastnoručním podpisem jest firma správně známena, jak to bylo v intencích stran, veřejnou společnost zakládajících. Odvolací soud jest však toho názoru, že znamenání firmy na směnce musí též odpovídati požadavkům obchodního zákona, a tudíž, že musí souhlasiti se zápisem v obchodním rejstříku. Soud odvolací jest tedy toho názoru, že žalovaná firma, jsouc podepsána na směnce pouze jménem »Kateřina (Katuše) F-ová« bez dodatku »st.« nebo »ml.« a bez dodatku »společnice«, směnečně zavázána není a bylo proto z tohoto důvodu rozsudek potvrditi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Výtka, že odvolací soud nesprávně posoudil věc po stránce právní (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), neobstojí, ježto naopak rozsudek odvolacího soudu, pokud jím byl potvrzen výrok prvního soudu, že se směnečný příkaz platební vůči první žalované, firmě Žofie H-ové zrušuje, plně hovoří zákonu. Vývody dovolacího spisu, jimiž se žalobkyně snaží vyložit, že Kateřina F-ová ml. byla oprávněna, podepsati na směnkách firmu Žofii H-ovu; že podepsala tuto firmu tak, že bylo patrné, že podepisuje za firmu, a že podepsala firmu s úmyslem, ji směnečně zavázati; mohly by míti význam tehdy, kdyby šlo o otázku, zda vznikl podpisem obecnoprávní závazek firmy Žofie H-ové, jsou však naprosto nerozhodny pro otázku, zda byla skripturním aktem firma zavázána dle práva směnečného. Jeť právním pravidlem, že, má-li z podpisu protokolované firmy na směnce vzejíti směnečný závazek firmy, musí tato býti podepsána správně (Grünhut I. 319), t. j. tak, aby podpis odpovídal zápisům v obchodním rejstříku, neboť příslušná ustanovení směnečného řádu jsou rázu formálního a záleží na tom, aby forma byla zachována. Poněvadž jest zjištěno, že v době, kdy směnky byly opatřeny podpisem firmy Žofie H-ové, bylo znamenati firmu tak, že se pod znění firmy měla podepsati jedna nebo druhá společnosti a to »Kateřina F-ová st.« nebo »Kateřina F-ová ml.« s dodatkem »společnice«, sporné směnky však byly opatřeny podpisem »Žofie H-ová v U. maj. Kateřina F-ová ml. a st.«, jest patrné, že firma nebyla podepsána tak, jak dle zápisu, obsaženého v obchodním rejstříku, měla býti podepsána, tedy nebyla podepsána správně, pročež z podpisu nevznikl směnečný závazek firmy.

Čís. 2309.

Tím, že žalující společenstvo bylo zapsáno před skončením sporu v první stolici do rejstříku a o tom podán soudu průkaz, byl odstraněn nedostatek procesní způsobilosti.

Pokud společenstvo z jednání, jež byla za něho předsevzata dříve, nežli bylo zarejstřikováno, nabývá práv a závazků.

(Rozh. ze dne 21. února 1923, R I 20 23.)

Žalovaná firma objednala v květnu 1921 u žalujícího insertního a obchodního společenstva »N« inserci v denních listech. Za žalující společenstvo, jež tehdy nebylo ještě zapsáno v rejstříku, jednali Antonín F. a Ferdinand R. Provedši inserci, domáhalo se společenstvo na žalované úplaty. V době podání žaloby nebylo ještě společenstvo zapsáno v rejstříku, stalo se tak teprve za řízení v první stolici. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. D ů v o d y: Námitka žalované strany, že žalující postrádá aktivní legitimace k žalobě, jest odůvodněna, neboť jest zjištěno, že zápis žalující strany jako firmy pod zněním »N«, pod nímž jako strana vystupuje, do rejstříku společenstev stal se teprve dnem 31. března 1922, tedy dávno po podané žalobě. Dle